

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 4780/2024
20.03.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Марине Милановић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Срђан Поповић, адвокат из ..., против туженог „Триглав осигурање“ АДО Београд, чији је пуномоћник Рајко Марић, адвокат из ..., ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 5538/20 од 15.11.2023. године, у седници већа одржаној дана 20.03.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 5538/20 од 15.11.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 5538/20 од 15.11.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 9730/19 од 05.06.2020. године, ставом првим и другим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезан тужени да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете за претрпљени страх исплати износ од 40.000,00 динара са законском затезном каматом од 05.06.2020. године до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев за накнаду нематеријалне штете за претрпљени страх преко досуђеног износа од 40.000,00 динара до траженог износа од 98.000,00 динара са законском затезном каматом. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 65.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате. Ставом петим изреке, одбијен је захтев за исплату законске затезне камате на трошкове парничног поступка од пресуђења до извршности.

Пресудом Вишег суда у Новом Саду Гж 5538/20 од 15.11.2023. године, ставом првим изреке, преиначена је првостепена пресуда у усвајајућем делу и у делу одлуке о трошковима поступка, тако што је обавезан тужени да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете за претрпљени страх исплати износ од 25.000,00, уместо износа од 40.000,00 динара и обавезан тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 63.800,00 динара уместо

65.000,00 динара, док је одбијен тужбени захтев за накнаду нематеријалне штете за претрпљени страх преко преиначеног износа до износа досуђеног првостепеном пресудом, а у преосталом делу је потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове жалбеног поступка у износу од 17.000,00 динара. Ставомн трећим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против наведене правноснажне пресуде донете у другом степену, ревизију је благовремено изјавио тужилац због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11...10/23, у даљем тексту: ЗПП).

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Из наведеног произлази да су законом изричито прописани додатни, посебни услови под којима ревизијски суд може изузетно дозволити ревизију и одлучити о овом правном леку и онда када ревизија није дозвољена на основу члана 403. ЗПП. Истицање погрешне примене материјалног права представља законски разлог за изјављивање посебне ревизије, искључиво уколико због погрешне примене материјалног права у другостепеној одлуци постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

По оцени Врховног суда у конкретном случају нису испуњени услови да се дозволи одлучивање о ревизији применом члана 404. став 1. ЗПП.

Правноснажном пресудом одлучено је о тужбеном захтеву за накнаду нематеријалне штете због претрпљеног страха у околностима удеса изазваног кретањем возила у рикверц и ударом у задњи део паркираног возила у коме се налазио тужилац, који је према утврђеном чињеничном стању претрпео краткотрајни примарни страх интензитета петог степена, у трајању од једног минута. Другостепени суд је одлучујући о жалби туженог преиначио првостепену пресуду тако што је накнаду нематеријалне штете тужиоцу снизио са 40.000,00 динара на 25.000,00 динара и снизио накнаду трошкова поступка.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку, начин пресуђења и разлоге на којима је заснована одлука другостепеног суда, као и наводе изнете у ревизији, Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови да се дозволи одлучивање о ревизији применом члана 404. став 1. ЗПП.

Ревизијом није конкретизовано правно питање које би се разматрало кроз институт изузетне дозвољености ревизије, нити су приложене одлуке суда из којих би произлазила таква потреба. Како је побијаном пресудом другостепени суд одлучио одговарајућом применом материјалног права према утврђеном чињеничном стању, то у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем

правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права у погледу досуђене висине обештећења, која зависи од оцене свих околности конкретног случаја.

Из наведених разлога, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 479. став 6. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. и 4. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, као и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац у тужби навео не прелази износ из става 1. овог члана (члан 33. став 2). Одредбом члану 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради накнаде штете поднета је 17.10.2019. године. Вредност предмета спора је 93.000,00 динара и поступак је вођен по правилима о спору мале вредности.

Како се у конкретном случају ради о спору мале вредности у којем је вредност предмета спора испод наведеног законског лимита, ревизија тужиоца није дозвољена, у смислу члана 479. става 6. ЗПП.

Изјављена ревизија није дозвољена, без обзира што је другостепеном одлуком преиначена првостепена пресуда. Ово из разлога што се ради о спору мале вредности, па у таквој ситуацији правно дејство посебне процесне норме (члан 479. став 6. ЗПП) искључује примену општег правила о дозвољености ревизије због преиначења првостепене пресуде у смислу члана 403. став 2. истог закона.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић